

med Hensyn til denne Bevilling bemærker jeg, at jeg for mit Vedkommende ganske billigere den. Det er en selvfølgelig Ting, at de Penge maa betales, det vil sige, at de maa eftergives. Forholdet er jo nemlig egentlig det, at Ekspeditionen har oppebaaret disse Midler af den grønlandske Handel, og man foreslaar nu at eftergive dem. Men hvad jeg særlig ønsker at henlede Opmærksomheden paa, det er det, at det synes, som om Ekspeditionen er afsendt i Forventning om, at visse Personer vilde tilskyde de fornødne Midler. Det kan være meget fortræffelig og det er meget godt, naar private Folk ville yde Bidrag til saadanne Formaal, men det er meget beklageligt, naar det saa bagefter viser sig, at de private Folk ikke gøre det. Jeg finder, at det er en egen Maade at være Velgører paa, at lave en Ekspedition, der paatager sig et saa farefuldt og anstrengende Arbejde som dette at rejse til Grønland og foretage Undersøgelser der, at man vil betale, og naar det saa kommer til Stykket, ikke at gøre det. Jeg finder Anledning til at henlede Opmærksomheden derpaa, for at andre lignende Velgørere maaske i Tide kunne holde sig tilbage.

I øvrigt ønsker jeg at benytte denne Lejlighed til at sige, at Grønland er jo af forskellige Grunde kommet meget stærkt paa Omtale i den senere Tid og det ikke uden Følge. Det er en meget vel fortjent Sag af den nys omtalte Ekspedition ogsaa at bidrage sit til at udbrede Interesse for Forholdene deroppe. Men der er en anden Side af Sagen, som fortjener Lovgivningsmagts allerstørste Opmærksomhed, og det er det Forsøg, der er gjort paa at faa indrettet en fast naturvidenskabelig Station paa Grønland for at løse forskellige Opgaver af naturvidenskabelig Betydning, som man der vil have udmærket Materiale til at løse. Det er mig bekendt, at en ung Videnskabsmand ved Navn Porsild, mag. art., er meget anbefalet som en særdeles kundskabsrig, dygtig og ihærdig Mand, der flere Gange har været sendt op til Grønland og har foretaget Undersøgelser der med ikke ringe Udbytte. Denne Mand ønskede at arbejde for, at der skulde oprettes en fast Station i Grønland, hvortil der naturligvis først skulde et Beløb til Stationens Indretning og dernæst et aarligt Tilskud af den danske Statskasse. Ærede Medlemmer ville erindre at have læst i et Blad, at en Mand, der altsaa er en virke-

lig Velgører, Justitsraad Holck, har stillet et Beløb af 35,000 Kr. til Raadighed til Tilvejebringelsen af den fornødne Station, altsaa til Opførelse af Bygninger og hvad der skal til. Men Pengene til at befolke denne Station med, altsaa til Instrumenter, til Lønninger for Hr. Porsild og hans Assisterter osv., ere ikke bevilgede endnu. Spørgsmaalet har været fremme, jeg ved, der har været en Forhandling med den højtærede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet om at faa en Sum stillet til Raadighed af omtrent 11,000 Kr. aarlig til disse Formaal. Det foreligger imidlertid ikke for Øjeblikket, vi ere desværre ikke i Stand til at føre det igennem i Øjeblikket, men jeg vil udtale Forventningen og Haabet om, at det maa ske til Efteraaret, og at vi saaledes maa bidrage til, at den arktiske Forskning faar en betydelig Understøttelse fra Danmarks Side. — Imidlertid er der en anden Side af Sagen — den er forholdsvist ringe —, som jeg ønsker særlig at henlede Tingets Opmærksomhed paa, og det er det, at Magister Porsild, der altsaa ikke kan faa Bevillingen nu, men i alt Fald maa vente til næste Efteraar, meget ønsker at uddanne sig i Retning af, hvorledes man skal indrette en saadan arktisk Station, og derfor har indgivet et Andragende til det nævnte Ministerium om at faa et moderat Beløb, jeg tror ikke, han har nævnt Beløbet, men det er i alt Fald hans Mening, at en 1,200 Kr. vil vise sig at være tilstrækkelig. Det skulde være til at rejse ned til Steder i Europa, hvor der findes lignende Stationer, navnlig i Højfjældene, for at se, hvorledes man der bærer sig ad med at faa en saadan Station indrettet saa fuldkomment som muligt. Jeg beklager, at Andragendet ikke er blevet bevilget, og at der ikke er opført en Bevilling dertil paa Tillægsbevillingsloven. Jeg skal oplyse, at Universitetets matematisk-naturvidenskabelige Fakultet meget stærkt og varmt anbefaler, at Stationen anlægges. Det siger herom: „Skønt de første Skridt til en planmæssig Udforskning af Havets Dyreliv blev gjort i den sidste Halvdel af næstforrige Aarhundrede af en dansk Zoolog, nemlig Otto Fr. Müller . . . har Danmark ikke holdt Skridt med de fleste andre Nationer, for saa vidt som vi hidtil ikke have oprettet nogen biologisk Station, der til første og Hovedformaal har videnskabelige Undersøgelser“. Fakultetet siger tillige videre: „I Modsætning hertil har Sverige allerede siden 1877 en anseelig, vel udru-